

i den paagjældende Egn, og Beboerne tegne sig ganske vist for Bidrag til denne Banelinie Frederiksværk—Hillerød, men hvorfor? Fordi man mente, at man dog hellere burde se at faae denne Bane end slet ingen Bane, idet en Statsbane ganske vist ikke havde megen Udsigt til at gaa igjennem. Da saa dertil kom, at Frederiksborg Amtsraad saavel som Sogneraadene i Amtet, i alt Fald paa den paagjældende Egn, lode sig bevæge til at gaa ind paa at garantere en meget betydelig Del af Anlægssummen, er det ikke forunderligt, at Hillerødegnen blev ved at arbejde videre paa den Plan; det skyldte selvfølgelig den Egn ganske naturlig sig selv. Jeg skal ogsaa tillade mig at ophjse det ærede Thing om, at der baade fra Frederiksfundegnen og fra Frederiksværkegnen har været Deputationer inde hos Indenrigsministeren om en Bane fra Frederiksfund, og at man ogsaa i sin Tid, i 1884, fra Frederiksfunds Omegn og Frederiksfunds Rjbstad har ladet foretage et Projekt over den Linie til Frederiksværk, hvilket Projekt, saavel som ogsaa Overslagene, blev udarbejdet af en Landinspektør, og disse Sager ligge, saavidt jeg veed, i Indenrigsministeriet. Jeg tror saaledes, at det tilstrækkelige Materiale til, at Ministeriet kan bedømme ogsaa denne Linie, virkelig er tilstede. Ligeledes er der ogsaa udarbejdet Planer med Hensyn til den Sidebane, som der her er Tale om; der er baade Projekter og Overslag til Stede. Jeg mener derfor, naar der er Tale her i Thinget om Jernbaneanlæg i Nordsjælland, at det er min Pligt at fremsætte min og den Egns Opfattelse, jeg repræsenterer. Det er en simpel og naturlig Pligt at forelægge Thinget denne Betragtning, som jeg veed deles af en meget stor Del af Frederiksborg Amts Beboere. Det er ikke mange Maaneder siden, at der var en Deputation fra selve Frederiksværkegnen hos Ministeren med en Adresse med et betydeligt Antal Understrifter, og i denne Adresse andrage Beboerne ligefrem om at faae deres Bane over Frederiksfund. Naar saa dertil kommer, at denne Linie virkelig vil blive ikke saa ganske lidt fortere end Hillerødlinien, forekommer det mig, at der er ikke saa lidt, der taler til Fordel for denne Linie. Og hvad angaar Oplandet, som det ærede Medlem fra Frederiksværk betegnede som Opland ved Stranden eller noget Lignende, skal jeg tillade mig at mene, at der bliver ikke nogen væsentlig Forskjel med Hensyn til Oplandet, enten man vælger den ene eller den anden Linie. Frederiksværk—Hillerødlinien bliver svækket noget ved den store Arrejs, og Frederiksfundslinien bliver naturligtvis ogsaa svækket noget ved begge Ende-

punkter ved Sjælland. Men det skal jeg nu lade ligge. Det kan blive Gjenstand for nærmere Overveelse, naar man en Gang kommer til at bygge en saadan Bane. Jeg skal med Hensyn til Hillerødlinien gjøre den Bemærkning til det ærede Medlem fra Frederiksværk, at naar han synes at være saa ganske sikker paa, at Amtsraad og Kommuner vedblivende ville hbe det samme Tilskud, som de en Gang ere gaaede ind paa, saa vil jeg henstille, om der ikke er nogen Sandsynlighed for, at Frederiksborg Amtsraad og de andre paagjældende kommunale Autoriteter paa Grund af de flette økonomiske Forhold, der ligge den Tid imellem, da man i Amtsraadet og Kommunerne bevilgede disse Garantier, ville trække sig ud af denne Forretning. De ville sige: Vi hverken ville eller kunne give det samme Beløb og den samme Garanti nu som den Gang. Jeg veed ikke, om det vil ske, men jeg vil dog tillade mig at henstille til det ærede Medlem, at han dog ikke skal stole altsor trøgt paa, at disse kommunalbestyrelser ville vedblivende føle sig bundne til disse Beløb. Jeg har altsaa, som jeg har tilladt mig at bemærke, følt mig foranlediget til her, paa Grund af det Uendringsforslag, som er fremsat, at stille denne Underændring, og jeg tillader mig nu at henstille til det høie Thing, om man, naar dette Jernbaneprojekt i Nordsjælland kommer til virkelig Behandling her, med Udsigt til at gennemføres, da vil overveie, hvilken af disse Linier der bør foretraktes, Mere forlanger jeg ikke. Jeg skal indrømme, der kan være Meget, der taler for den anden Linie ogsaa, men jeg tillader mig at gjentage, at der er lige saa Meget, der taler for Frederiksfundslinien. Mit subsidiaire Forslag falder jo sammen med det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), og jeg skal derfor ikke komme videre ind paa at motivere dette subsidiaire Forslag. Jeg kan i det Hele taget henholde mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem, nemlig at, naar der bliver Tale om et Baneanlæg i Nordsjælland, er det en Selvfølge, at begge Rjbstæder paa en Maade have Krav paa, at der tages et rimeligt Hensyn til dem, og derfor kan jeg ikke have Nogetsomhelst imod det ærede Medlems Underændringsforslag i Principet. Jeg har nu som sagt tilladt mig at hævde min Opfattelse med Hensyn til Hovedspørgsmaalet, og idet jeg kun atter skal gjentage min Opfordring til det ærede Thing, at man ikke uden den nøieste Overveelse vil binde sig til nogen af de foreslaaede Linier, skal jeg slutte. Men jeg skal dog tillade mig, uagtet den høitærede Minister er fraværende, at sige,